

leeftijd: 52
woonplaats: **Westerbeek**
bedrijf: **130 koeien in vof met Annemiek (52) en Lukas (23) Verstraten**
opleiding: **havo, mas – middelbaar kader**
carrière: **afdelingsvoorzitter ZLTO St. Anthonis**
lid vakgroep melkveehouderij LTO

Jos Verstraten: **‘Nederland heeft nog altijd een goede naam als het om diergezondheid gaat’**

‘Hè, hè, we gaan eindelijk van start’

Als voorloper op een wettelijke verplichting werkte de stuurgroep ‘Voorbereiding collectieve bestrijding IBR en BVD in Nederland’ een bestrijdingsprogramma uit. Melkveehouder Jos Verstraten, woordvoerder van de stuurgroep: ‘Het draagvlak om nu eindelijk te gaan starten is echt heel groot.’

TEKST JAAP VAN DER KNAAP

De informatieavonden voor dierenartsen over de start van de ibr-bvd-bestrijdingsprogramma's zijn net achter de rug voor Jos Verstraten. De melkveehouder uit het Brabantse Westerbeek gaf er als woordvoerder van de stuurgroep ‘Voorbereiding collectieve bestrijding IBR en BVD in Nederland’ tekst en uitleg. ‘Als er één ding opviel tijdens deze bijeenkomsten, is het wel dat nagenoeg iedereen iets heeft van: hè, hè, we gaan we nu eindelijk eens van start.’

Verstraten maakt namens de LTO-vakgroep melkveehouderij deel uit van de stuurgroep en sprak afgelopen maanden veel dierenartsen en veehouders over de bestrijdingsprogramma's. ‘Ik had veel meer uit te leggen gehad als de bestrijding weer was uitgesteld. Het draagvlak om te starten is echt groot. Het is de hoogste tijd voor een verplichte ibr- en bvd-bestrijding.’

Even naar het begin: vanwaar een verplichte bestrijding van ibr en bvd?

‘De hele sector is gebaat bij gezonde dieren: van veehouder tot zuivel, van ki-organisatie tot de veehandel. En vergeet niet dat een gezonde veestapel bijdraagt aan het imago.’ ‘Sinds Q-koorts is er echt iets veranderd in Nederland. Als er nu ergens een dierziekte uitbreekt – en het maakt niet uit wat – is het eerste wat de consument vraagt: kunnen mensen het ook krijgen? Mensen kunnen niet ziek worden van ibr en bvd, het zijn geen zoönoses, maar we kunnen argwanende vragen maar beter voorkomen en ziekten zo veel mogelijk uitbannen.’

Waarom liet het verplichten van de bestrijding zo lang op zich wachten?

‘De overheid heeft de instelling dat de sec-

tor zo veel mogelijk zelf moet regelen. Maar met het wegvallen van de productieschappen gaat dat niet vanzelf en vooral niet erg snel. Een sectorbreed gedragen aanpak is noodzakelijk om medewerking van de overheid te krijgen. Daarvoor hebben we eerst een bestrijdingsprogramma op poten moeten zetten dat enerzijds effectief is, maar anderzijds ook efficiënt is qua kosten. Een jaar is dan zomaar voorbij.’

De bestrijding gaat van start zonder verplichte wetgeving, maar via de zuivelsector. Waarom?

‘Via wetgeving wordt de ibr-bestrijding waarschijnlijk vanaf 1 januari 2019 verplicht. Het programma dat wij starten vanaf 1 april, is nu zo ingericht dat het naadloos op het verplichte programma aansluit.’ ‘Maar als ik eerlijk ben, moet ik het nog zien of die 1 januari 2019 gaat lukken. We willen daar niet op wachten. En dat hoeft ook niet. We hebben de zuivelorganisaties, verenigd in de NZO, bereid gevonden mee te doen. Als die trein rijdt, moet je met goede argumenten komen om deze stil te zetten. Inmiddels is ongeveer tweederde van de melkveehouders vrij van ibr en bvd. Zij hebben daarin geïnvesteerd en zijn erbij gebaat dat iedereen vrij wordt.’

Zonder wetgeving hoeven de vleesvee- en de kalversector nog niet mee te doen. Dat roept wel vragen op.

‘De professionele vleesveehouders zien echt de meerwaarde wel. Daarnaast zijn er studies die aantonen dat vleeskalverenbedrijven die kalveren opzetten die vrij zijn van bvd, veel minder antibiotica inzetten. Juist de kalversector worstelt met de antibioticadoelstelling, dus ja, het is van groot

economisch belang dat die sector bvd-vrij wordt.’

‘Onder de hobbymatige vleesveehouders weet 90 procent zijn status voor ibr of bvd niet. Daar is nog wel wat werk te verrichten. Maar we zien ook steeds meer dierbewegingen in de melkveehouderij: veehouders besteden vaker hun jongveeopfok uit of kopen vee aan. Dat brengt risico's met zich mee. Daarom is het belangrijk om te starten, ook al doet nog niet iedereen mee.’

Alle onderzoeken en het eventuele enten kost geld. Wat levert vrij zijn van ibr en bvd eigenlijk op?

‘Afgelopen jaren zijn er structureel 800.000 doses entstof voor ibr ingezet, goed voor zo'n 8 miljoen euro. Als we alleen dat al jaarlijks kunnen besparen, dan heb je al een flink bedrag te pakken. Ibr is een griepvirus en kan voor een productiedaling zorgen. Maar vooral een bvd-virus in je stal hakt er echt in, dat wens je niemand toe. Daarom is bvd-bestrijding zo urgent. En als je die bestrijding goed oppakt door dragers onder alle kalveren op te sporen en af te voeren, is bvd snel uitgebannen.’

Wat vinden anderen landen van de Nederlandse aanpak?

‘Op het gebied van ibr en bvd hebben we nog een inhaalslag te maken. Maar vergeet niet dat ons land nog altijd een goede naam heeft als het om diergezondheid gaat. Het monitoringssysteem van GD voor het snel opsporen van dierziekten is uniek. Nederland wordt ook vaak als voorbeeld genoemd als het gaat om antibioticareductie. Internationaal doen we er echt nog wel toe, maar we moeten het nu niet laten liggen en aan de slag gaan met ibr en bvd.’ |